

DISCURS DE L'ALCALDE DE LLEIDA, ÀNGEL ROS, EN L'ACTE INAUGURAL DE LA COMMEMORACIÓ DEL TRICENTENARI DELS FETS DE 1714

Molt Honorable President
Honorable consellers, consellera
Diputats, diputades,
Corporació municipal,
Autoritats,
Senyores i senyors:

Benvinguts i **gràcies President per haver escollit Lleida**, la capital de la Catalunya Interior, per iniciar els **actes de commemoració del tricentenari de l'any 1714**.

I **gràcies per fer-ho a la Seu Vella**, un espai que és tot un símbol del que la guerra de Successió va representar per a Lleida i per a Catalunya.

Lleida era un objectiu prioritari en qualsevol confrontació bèlica. Dominar la principal ciutat de Ponent permetia controlar tota la part occidental del país i les seves extenses planes agrícoles.

L'atac a la ciutat té lloc el 12 d'octubre de 1707. En poques hores, la guarnició austricista sucumbeix. La població i les tropes es refugien al Castell del Rei. Resisteixen gairebé dos mesos de setge, però la falta d'aigua i els bombardejos porten la capitulació.

Lleida cau. En conseqüència, **s'aboleix l'Estudi General** -la universitat més antiga de la Corona d'Aragó- fundada pel rei Jaume II en l'època de màxim esplendor de la ciutat.

La Guerra de Successió trenca més de 400 anys d'història universitària a Lleida.

Quan **un poble perd la universitat, se li pren la capacitat de desenvolupament** a través de la **creació cultural** i de la **difusió del coneixement**.

La derrota **anul·la també el règim foral de la Paeria**, atorgat per Jaume I, un règim municipal fort, en línia amb les ciutats del nord d'Alemanya o de l'Itàlia renaixentista.

Lleida **perd així les institucions de govern autònom**.

L'antiga Paeria -amb esperit participatiu de les diverses classes socials- va néixer en el temps de grandesa de la Lleida medieval i era un símbol de maduresa i de plenitud en el govern de la ciutat. **Després de la guerra, aquest règim dóna pas al centralisme i enterra l'autonomia local.**

I en les derrotes, **també es perd el patrimoni**.

El lloc on estem, **la Seu Vella, es tanca al culte** i es converteix primer en una presó i després, en un quarter militar. La Seu Vella és l'única catedral d'Europa que es converteix en caserna, durant gairebé 200 anys.

Però aquest **coneixement històric que serveix per estimar el passat també ha de servir per crear el futur.**

Lleida va **recobrar aviat la capacitat econòmica**, com ho va fer també tot el país.

Gairebé tres segles després de la guerra de Successió, **Lleida recupera la universitat** i recupera, també, **la institució pròpia de Govern municipal.**

I gràcies a això retrobem **l'esperit de la capital pròspera** que vam ésser durant l'edat mitjana.

Malgrat les adversitats, **la Seu Vella s'ha mantingut al llarg dels temps com a símbol de resistència de Lleida.** Fins i tot en els segles que va ser Caserna Militar la torre gòtica va mantenir la seva **funció de campanar i de rellotge** per marcar les hores de la ciutat.

I des d'aquí **vull trametre l'optimisme que m'inspiren Lleida i la Seu Vella**, que aspira a ser Patrimoni de la Humanitat també pels **valors de pau i de diàleg i de concòrdia i consens** que ha atresorat en el decurs de la història.

Aquests **valors són també imprescindibles en moments com l'actual: moments difícils i alhora il·lusionants** per a les ciutats i pel país.

Catalunya i tots els seus ciutadans som el fil conductor del progrés que s'ha anat bastint al llarg dels segles, amb un esforç immens de la societat civil, que ha superat totes les batalles i els obstacles que s'han presentat.

I aquest progrés no ha de tenir aturador. Els catalans d'ara tenim el deure i el dret de donar continuïtat a l'evolució que ha permès construir el nostre país. I les eines per fer-ho són **la democràcia, el diàleg, el pacte, la concòrdia i la capacitat de decisió del nostre poble.**

A Lleida som la ciutat *“dolça i secreta”* del poeta, Màrius Torres, *“on el so de les campanes hi té l'ànima viva i el seu batec és lliure com el cor dels nens”*.

Un batec lliure que ens fa avançar i que ens impulsa per **decidir les fites de progrés social i nacional que en un marc de democràcia la societat catalana vulgui assolir.**

Moltes gràcies

Lleida, 11 de gener de 2014